

רקע, סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

שרה, בת 35, נשואה לעופר ואמא לשלושה ילדים, עובדת כעורכת דין במשרד ממשתי. לפני חודש וחצי עברה אירוע מוחי, אושפזה בטיפול נמרץ בבית החולים למשך שבועיים ולאחר מכן עברה לשיקום במכון לריפוי בעיסוק בבית החולים. מגיעה בלויין בעלה, את חשבו לטיפול של כשבה. סובלת בעיקר מחולשה בפלג גופו שמאל, עצמאית בטיפול עצמו, אך זקוקה להשגחה ולעזרה קלה בקיימה והתיישבות. מתנייהת בעזרת מיקל הליכה למרחקים קטנים. יש טיפול קבוע בתפקוד יומיום, היא מודעת למצבונה ומשוחחת על כך בפתיחות והוא מתכונת לחזור לעבודה בקרוב.

עופר: מתקשר מרפאה בעיסוק שאול מה המכב של שרית ואומר " היא מגיעה אליו כבר חודש ואני רואה שהיא מצליחה כבר להתלבש, להתקלח ולהיכן לעצמה קפה בלבד, אבל אני ממש דואג לה. היא אמרה לי שאtan מתכוונות לכך שהיא חוזרת לעבודה בחודש הבא".

המרפאה בעיסוק: מה שלומך עופר? טוב לשמעו ממן.

עופר: "אני לא יודעת איך היא הצליחה להתמודד עם כל הלחץ שיש לה שם, את יודעת באיזה לחץ הם עובדים לפעם? היא סירה לך לא? אני לא בטוח שהיא צריכה לחזור כרגע. אני מתכוון גם להזמין ליום חופשה ביום ההולדת שלה, היא כל כך רצתה שנטו לאחותה במיאמי, אחותה מחייבת אותה לה וגם היא רוצה לדעת מה תכננו, ומתי אנחנו מגיעים, מה אני אומר לה? זו אמורה להיות הפטעה, שרית לא יודעת שהתקשרתי אליו, זו אמורה להיות הפטעה".

נתוני פתיחה:

עופר הבעל: מסור לשרית, יש להם קשר קרוב, אוהב ותומך. לאחר שעוזר לנוגה הוא מלאו את שרית לכל טיפול, אך נשאר מחוץ לחדר הטיפולים ורק מביא ואוסף אותה..

המרפאה בעיסוק: מטפלת מנוסה במכון הפיזיקלי של בית החולים.

התகומות התרחשו: אם.....אם, פועלות, תוצאות אפשריות, ציטוטים מרכזים

1. אם המרפא בעיסוק לא מספקת מידע אבל מבטיחה שתדבר עם הלקווה ואומרת: "אין בעיה, אני ושרית נדבר על זה בפגישה הבאה, נתכנן אפשרויות של נסיעה, אל תדאג, אני לא אגיד לך שהתקשרות שלא תחרס ההפטעה" אז עופר ממשיך להזכיר ואומר שההפטעה כן תחרס ומנסה לשכנע שתגיד לו מה המכב ושלא תעוזד אותה לחזור לעבודה עדיין.

2. אם המרפא בעיסוק אומרת: "עופר, אני שומעת שאתה דואג וזה חשוב ונפלא שיש לשרית צו תמיינה ממך ומהמשפחה, אבל אני לא יכולה לדבר איתך על שרית שלא בהסכמה. אני מבינה שזו הפטעה, אבל במקרה הזה, תצטרף אלינו לפגישה מחר ונחשב שלושתנו ביחד אין אפשרות להתארגן לנסיעה בצורה הכי טובה". אז עופר מודה לה, מסכים, מגלה הבנה ומגיע למחירת לשיחה

3. אם המרפא בעיסוק אומרת: "אני שולחת לכם מסמכי ייתור סודיות, תבקש משרית לחתום ולהביא אליו מחר לפגישה, אני אעביר את זה למחלקה המשפטית של ביה"ח, ואחרי שאני אקבל אישור אני אתקשר אליו, רק קח בחשבון שהו יכול לקחת גם כמה שבועות" אז עופר מתאכזב ונמנע מלערב את המרפא בעיסוק בהחלטות נוספות.

מטרות התרחיש:

1. זיהוי הסוגייה האתית
2. הבנת משמעות חוק זכויות החולים בהקשר האתי
3. הכרת הדרכים לאיזון בין שמירה על פרטיות הליקוי ובין ניהול אינטראקציה אמפתית עם בן משפחה

נקודות התחקיך:

חוק זכויות החולים:
על פי חוק זכויות החולים, מטפל חייב לקבל את הסכמתו החופשית והמודעת של המטופל לכל טיפול רפואי (מלבד במקרים מסוימים בהם מצבו הגופני או הנפשי של המטופל אינם מאפשרים לקבלת הסכמתו מדע או אם הוא קטן או פסול דין) ועוד ההסכמה היא מול אפוטרופוס או מיופה כוח.

מקום ההתרחשות:

שיקום יומם במכון הפסיכיאטרי של בית החולים. טיפול אמבולטורי.